

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. ve věci

žalobce: **Z. Z.**
zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Málkem
sídlem Horní 6, 580 01 Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **ČEPS a. s.**
sídlem Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2025, č. j. DESU/031/034420/25, ve věci omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o vyvlastnění zřízení věcného břemene ve prospěch společnosti ČEPS, a. s., spočívajícího ve zřízení inženýrské sítě k vyvlastňovanému pozemku z důvodu uskutečnění veřejně prospěšné stavby – přenosové elektrizační soustavy „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“. Žalobce přitom napadá pouze výrok I. uvedeného rozhodnutí, nenapadá tedy výrok o náhradě za vyvlastnění.
 2. Žalobce v žalobě namítl, že vyvlastnění není přípustné, je-li možno práva k pozemku potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem. Žalovaný přitom nesprávně vyhodnotil naplnění této podmínky. Z obsahu správního spisu podle žalobce vyplývá, že vyvlastnitel žalobci zaslal pouze formální písemný návrh smlouvy bez skutečné ochoty vést jednání a reagovat na argumentaci žalobce. Žalobce dále výslovně uvedl, že uvedené námitky vznesl již v rámci správního řízení, avšak podle něj se žalovaný s touto námitkou řádně nevypořádal a pouze konstatoval, že podmínka byla splněna.
 3. Dále žalobce namítl, že nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na vyvlastnění, když žalovaný pouze v napadeném rozhodnutí odkázal na zákonnou deklaraci veřejného zájmu. V projednávané věci je podle žalobce zásadní skutečnost, že z vydaného územního rozhodnutí na realizaci stavby nevyplývá, že by stavba měla být ve veřejném zájmu.
 4. Zároveň se žalovaný podle žalobce nezabýval otázkou proporcionality; vyvlastnění je nejzávažnější zásah do vlastnického práva, který je podle žalobce ústavně aprobován pouze při splnění podmínek čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
 5. Závěrem žalobce shrnul, že napadené rozhodnutí je podle něj nepřezkoumatelné, když se žalovaný nevypořádal řádně se shora vymezenými námitkami žalobce.
 6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k jednotlivým námitkám uvedl, že pokud se týče veřejného zájmu, jak již uvedl v napadeném rozhodnutí, veřejný zájem na posílení a rozvoji přenosové soustavy je zakotven zejména v § 2 odst. 2 písm. a) bod 11 a § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona (dále jen „energetický zákon“). Připomněl závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2017, sp. zn. 21 Cdo 799/2016, ze kterého k otázce prokázání veřejného zájmu ve vyvlastňovacím řízení plyne, že z ustanovení energetického zákona plyne, že zřizování a provozování přenosové soustavy se děje ve veřejném zájmu, který provozovateli vyplývá již z udělené licence podle § 24 odst. 2 energetického zákona, tudíž v rámci vyvlastňovacího řízení není otázka veřejného zájmu předmětem dokazování, když vyvlastňovací úřad rozhoduje pouze o tom, jestli veřejný zájem na dosažení účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného.
 7. V projednávané věci je veřejný zájem na výstavbě „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“ vyjádřen již v Politice územního rozvoje ČR a v Zásadách územního rozvoje Jihočeského kraje a kraje Vysočina. Veřejný zájem představuje zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky elektrické energie a zajištění dostatečné kapacity přenosové soustavy
- Shodu s prvopisem potvrzuje

v rámci elektrizační soustavy ČR Předmětná stavba je také veřejně prospěšnou stavbou ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona (dále jen „nový stavební zákon“).

8. Pokud se jedná o námitku týkající se posouzení proporcionality, touto se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval, a to v rozsahu odpovídajícím zákonnému rámci danému zákonem o vyvlastnění a čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Byly posouzeny všechny podmínky vyvlastnění, přičemž předmětné vyvlastnění představuje ve formě zřízení věcného břemene omezení vlastnického práva v nezbytném rozsahu.
9. Závěrem žalovaný uvedl, že nepovažuje za důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
10. Osoba zúčastněná navrhla žalobu zamítnout s tím, že s žalobními námitkami nesouhlasí. Zdůraznila, že je provozovatelem přenosové soustavy ČR a připravuje realizaci stavby v souladu s dlouhodobou strategií rozvoje přenosové soustavy. Stavba je podle § 11 nového stavebního zákona a § 3 odst. 2 energetického zákona stavbou ve veřejném zájmu.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
 12. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že vyvlastňovací řízení bylo vedeno k žádosti osoby zúčastněné na řízení, ČEPS, a.s. ze dne 22. 5. 2025. Žalobce dne 15. 8. 2025 podal k žalovanému námitky (vyjádření) ve věci. Dne 19. 8. 2025 proběhlo ve věci ústní jednání, jehož se žalobce ani jeho zástupce neúčastnil.
 13. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dlouhodobě a konstantně zastává názor, že „...žalobce tím, že do žaloby pouze „zkopíroval“ text podaného odvolání, aniž by výslovně reagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, značně snižuje svou šanci na úspěch, neboť jak správně krajský soud uvedl, soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti. V tomto ohledu lze připomenout, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013–128).“
 14. Krajský soud přitom podrobil napadené rozhodnutí přezkumu právě pouze optikou žalobních bodů; je přitom třeba vycházet ze závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých „Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“
- Shodu s prvopisem potvrzuje

15. Je třeba především zdůraznit, že v nyní přezkoumávané věci se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal věcně, s konkrétní a přesvědčivou argumentací se všemi žalobcem vznesenými námitkami, přičemž soud se s jeho závěry a vypořádáním zcela ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje.
16. Pokud jde o žalobní námitky týkající se formálního pokusu o dohodu, touto se žalovaný zabýval zejména na str. 8-9 a 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V této části mj. připomněl, že vyvlastnitel zaslal žalobci kvalifikovanou výzvu ze dne 10. 2. 2025, jejíž součástí byl kvalifikovaný návrh smlouvy o omezení vlastnického práva žalobce, přičemž oproti ceně stanovené znaleckým posudkem ve výši 6 520 Kč navrhl vyvlastnitel žalobci náhradu ve výši 132 777 Kč. Žalobce byl mj. také upozorněn na možnost předložení vlastního znaleckého posudku. Posléze se vyvlastnitel pokusil opět o jednání s žalobcem dopisem - opětovnou výzvou k jednání o uzavření smlouvy s upozorněním, že pokud nedojde k dohodě, bude vyvlastnitel nucen ve veřejném zájmu zahájit vyvlastňovací řízení. Na první výzvu přitom žalobce nereagoval, na druhou výzvu reagoval syn žalobce a následně zástupce žalobce s tím, že nesouhlasí s náhradou a znaleckým posudkem doloženým vyvlastnitelem.
17. Pokud se jedná o účel vyvlastnění a otázku veřejného zájmu, touto se žalovaný zabýval na str. 9 a 12 napadeného rozhodnutí. Zde zdůraznil, že realizace stavby vedení přenosové soustavy je v souladu s pravomocným územním rozhodnutím vydaným Ministerstvem pro místní rozvoj o umístění stavby „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“ ze dne 20. 2. 2024, č. j. MMR-11516/2024-83. Vyvlastnění přitom bude provedeno v nezbytném rozsahu, když vedení přenosové soustavy spočívá v přetnutí vyvlastňovaných pozemků vodiči, a to vždy v ploše dotčeného pozemku vymezené kolmým průmětem krajních vodičů vedení. Žalovaný také připomněl, že nezbytná plocha věcného břemene je po obou stranách negativně šířkově vymezena navazujícím ochranným pásmem vedení, přičemž tato pásma nejsou předmětem vyvlastnění. Veřejný zájem na posílení a rozvoji přenosové soustavy je zakotven zejména v § 2 odst. 2 písm. a) bod 11 a § 3 odst. 2 energetického zákona. Připomněl závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2017, sp. zn. 21 Cdo 799/2016, ze kterého k otázce prokázání veřejného zájmu ve vyvlastňovacím řízení plyne, že z ustanovení energetického zákona plyne, že zřizování a provozování přenosové soustavy se děje ve veřejném zájmu, který provozovateli vyplývá již z udělené licence podle § 24 odst. 2 energetického zákona, tudíž v rámci vyvlastňovacího řízení není otázka veřejného zájmu předmětem dokazování, když vyvlastňovací úřad rozhoduje pouze o tom, jestli veřejný zájem na dosažení účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného.
18. Lze konstatovat, že žalovaný se zabýval dostatečným způsobem skutečnostmi, které jsou obsahem velmi obecných žalobních námitek. Pakliže žalobní námitky žalobce zůstaly pouze v obecné rovině, nezbyvá s odkazem na shora uvedenou judikaturu soudu než konstatovat, že optikou žalobních námitek napadené rozhodnutí zcela ob stojí.
19. Stručně lze pouze zdůraznit, že z obsahu spisu vyplývá, že žalobce nijak konkrétně nereagoval na kvalifikovanou nabídku vyvlastnitel, zejména pak na skutečnost, že tato obsahovala náhradu za omezení vlastnického práv násobně vyšší, než byla cena určená znaleckým posudkem. Nelze se tedy ztotožnit s tím, že by se snad ze strany vyvlastnitel jednalo o pouhou formální nabídku či formální snahu vyvlastnitel o uzavření dohody.
- Shodu s prvopisem potvrzuje

Naopak, vyvlastnitel přišel se zcela konkrétním a jasným návrhem, který nebyl bez rozumných argumentů ze strany žalobce akceptován.

20. Pokud se jedná o posouzení otázky veřejného zájmu, nad rámec shora uvedeného lze pouze zdůraznit, že veřejný zájem u staveb přenosové soustavy podle energetického zákona se v řízení o vyvlastnění neprokazuje, neboť vyplývá výslovně z právní úpravy.
21. Pokud se jedná o otázku proporcionality, má krajský soud za to, že i nezbytnost vyvlastnění a jeho rozsahu byla žalovaným posouzena zcela dostatečně, když žalobce krom obecné námitky nedostatečného posouzení nic dalšího netvrdí; není tedy zřejmé, v čem konkrétně měl žalovaný v této otázce pochybit. Není úkolem soudu, aby za žalobce domýšlel žalobní argumentaci.
22. Je zřejmé, že z uvedených důvodů nemůže být ani důvodná námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

23. Jelikož krajský soud neshledal žalobní námitky důvodné, soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
25. Pokud se týče náhrady nákladů osoby zúčastněné na řízení, je třeba připomenout, že s účinností od 1. 1. 2026 podle § 60 odst. 5 s. ř. s. platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou. V ostatních případech má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.
26. Osoba zúčastněná sice bránila v řízení své právo a žalobce nebyl úspěšný, avšak, jak vyplývá ze spisu, osobě zúčastněné s tímto řízením žádné náklady nevznikly. Soud ji proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení
k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. dubna 2026

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje